

คุณมาจากไหน ?

ย้อนอดีตแบ็กกราวด์ชนชั้นกลาง ชีวิตวัยเด็ก ครอบครัว ชีวิตวัยเรียน การให้รางวัลและการลงโทษ และ ความเป็นไทย

1 นี่เป็นความพยายามจะย้อนอดีต ความทรงจำและประสบการณ์ร่วมหมู่ของชนชั้นกลาง, ซึ่งเป็นชนชั้นของผู้เขียนเอง, เพื่อปะติดปะต่อภาพว่าโลกทัศน์แบบชนชั้นกลางมีที่มาจากอะไร ประสบการณ์แบบไหน การสร้างคอนดิชันทางสังคมแบบไหน ทำให้ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เป็นอย่างปัจจุบัน

2 เรื่องนี้เขียนด้วยภาษาแบบคนทำมะตาคูยกัน การสะกดที่ไม่เป็นไปตามแบบแผนเป็นความตั้งใจของคนเขียนเอง

โปรดนึกถึงตอนเด็กๆ

ลองนึกถึงตัวเองตอนอายุหลักเดียว...

ผู้ใหญ่ ครอบๆตัวคุณจะเลี้ยงดูคุณ ดูแลคุณ

คนที่อายุมากกว่าคุณรอบๆตัวคุณจะล้อเลียนคุณ แก้งคุณ โทษคุณ

ใช้อารมณ์ในการบังคับควบคุมคุณ

ลงโทษคุณ ให้รางวัลคุณ เล่นล้อเอาติดกับคุณ

แก้งคุณให้ร้องไห้แล้วบอกว่าอย่าร้องนะ ฯลฯ

คนที่มีอายุมากกว่าคุณ มีอำนาจมากกว่าคุณทุกคนดูจะเอาแน่นอนไม่ได้

บางครั้งก็รักคุณ บางครั้งก็ทำร้ายคุณทางจิตใจและร่างกาย มากบ้างน้อยบ้าง

ยกเว้นคุณโชคดีเกิดในบ้านที่เป็นส่วนน้อยมากๆคุณจะไม่เจอกับสิ่งเหล่านี้ค่อยๆ

คุณเรียนรู้ว่า คุณมีอำนาจน้อยกว่า และต้องยอม

คุณเรียนรู้ลำดับความสำคัญของตำแหน่งทางสังคม

พี่ น้อง ญาติ

หน้าที่ของผู้หญิง ของผู้ชาย

เมื่อคุณไปโรงเรียน คุณจะตั้งถูกล้อชื่อพ่อแม่

แล้วไม่ว่าคุณจะทำใจว่าอย่างไรก็ตาม

คุณจะเริ่มรู้สึกว่าการลื้อซื้อพอกกับแม่เป็นเรื่องเสียมเกียรติ
คุณจะเริ่มรู้สึกว่าคุณต้องปกป้องสิ่งที่ว่านี่เอาไว้

อันนี้คงจะเป็นประสบการณ์แรกในการรักษา
อะไรบางอย่างที่มีสัมพันธ์กับคุณในเชิงโครงสร้าง

การรักษาสถาบันอันแรก ?

เมื่อคุณไปโรงเรียน

คุณจะได้เรียนรู้การตอบสนอง
ให้ถูกใจคนที่มีอำนาจมากกว่าคุณ

การทำตามๆไปโดยไม่ต้องคิด

การอดทนที่จะอยู่กับ ครู
ที่ส่วนใหญ่ชอบแสดงความวิปริตทางอารมณ์

ความคลั่งไคล้การลงโทษ การใช้ความรุนแรง

ความปรารถนาที่จะได้ชม ได้โอ้อวดความรู้ ที่ส่วนใหญ่ไม่ค่อยจะมี

ความปรารถนาที่จะแสดงอำนาจด้วยการจับผิด เรื่องการแต่งตัว ทรงผม

หรือ การออกกฎบ้าๆบอๆ มาควบคุมนักเรียน

ความไวต่อแรงกระตุ้นทางเพศแบบผิดปกติ
แล้วแสดงออกด้วยการจับผิดการแต่งตัวของเด็กผู้หญิง

ครูแอบจิตที่เกลียด นร. หญิงที่สวยๆ

ครูเห็นที่ชอบลวนลามเด็ก

ครูหัวงูที่ชอบจับเด็ก

ครูสาวแก่ที่ชอบค่าเด็กผู้หญิงที่สนใจผู้ชาย

ครูทอมที่ชอบทำตัวห้าว เป็นฮีโร่แบบโง่ๆ หรือชอบหลอเด็กผู้หญิง

ทั้งหมดภายใต้คำแก้ตัวว่าหวังดี

คุณเรียนรู้ที่จะยอมรับต่อหน้าเพื่อได้รางวัลอะไรบางอย่าง

และ นินทาลับหลังเมื่อมีโอกาส

พูดถึงเนื้อหาของสิ่งที่คุณเรียน หลักสูตรมาตรฐานของประเทศนี้จะสอนคุณว่า

ชาติ เป็นสิ่งสำคัญมาก

เจ้าส์ มีบุญคุณกับเรามากมาย

ประเทศไทยอยู่มาได้เพราะเจ้า

พุทธศาสนาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมไทย

คณะราษฎรซึ่งสูงก่อนห้าม

คอมมิวนิสต์เป็นปีศาจ

เจ้าไม่เคยมีบทบาททางการเมืองหลัง2475

นักการเมืองเลว ชื่อเสียง

ป่าเป็นนายที่คนไทยภูมิใจ

การยกย่องคงเป็นเรื่องจำเป็น ต้องทำ ไม่ทำไม่ได้

เอ็นจีโอเป็นนายหน้าค้าความจน

คนจนนั้นโง่ น่าสงสาร

ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตย

ระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด มีระเบียบวินัยแล้วชาติจะเจริญ

ความคิดสร้างสรรค์เป็นเรื่องโง่ในประเทศนี้

เช็กเป็นเรื่องเลวร้ายตราบใดที่ไม่ได้จัดติฟายด้วยการแต่งงาน

คนไทยโง่ คนไทย ไม่สามัคคี คนไทยไม่ได้เรื่อง คนไทยขายเสียง

พม่าเป็นศัตรู น่ากลัว ลาวด้อยกว่า

เวียดนาม มาเล สิงคโปร์ เป็นคู่แข่ง

เค้าเก่งกว่าดีกว่า แต่เราโง่ดีกว่าที่มีคิง

แต่ทั้งหมดนั้นคุณไม่ได้สนใจมันมากนัก

คุณใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับ การแก่งแย่งความเด่นความดั่ง
อำนาจ และตำแหน่ง เล็กๆน้อยๆเปรียบเทียบกับเพื่อนๆของคุณ
และ ความสนุกสนาน

คุณอยู่ในความสัมพันธ์แบบแข่งขัน
และโดยส่วนใหญ่แล้วคุณไม่ใช่ผู้ชนะ

ถ้าจะมีเลือกตั้งประธานนักเรียน ก็จะเป็นการเลือกตั้งที่ตัวแทนของคุณถูกคอนโทรลอย่างเคร่งครัดจากครู
และพูดอะไรบางอย่างตามแบบที่ครูต้องการ
และคุณก็ไม่สนใจมันจริงๆหรอก

คุณไม่สามารถรวมตัวกันต่อต้านอำนาจอะไรของโรงเรียนได้
โรงเรียนปฏิบัติต่อคุณในลักษณะปัจเจก ดีไวด์แอนด์รูล

ซักก่อน ถ้าไซคิตีน้อย(?) เรียนในโรงเรียนต่างๆ เทคนิค เทคโนโลยี อาจจะได้ยกพวกตีกับโรงเรียนอื่นด้วย
เข้าแก๊งต่างๆ ได้แสดงความรัก "สถาบัน" กันอย่างเป็นรูปธรรม

(ส่วนเด็กแซ็บ เด็กเว็น เด็กสก็อย อย่าน้อยใจไป คนสำคัญในประเทศนี้ก็เคยรักการชัชรถซึ่งมาก่อน)

ในประสบการณ์ของคุณ

แทบไม่มีอะไรที่ตัดสินด้วยการโหวต

คุณไม่สามารถพูดอะไรบางอย่างได้เสมอ ที่บ้านและโรงเรียน

คุณรู้ว่าพูดอย่างไรจะทำให้รางวัลเสมอ

ก็แค่ พูด ตอบ อย่างที่ผู้มีอำนาจเหนือกว่าคุณคาดหวังให้คุณตอบ ไม่ว่าจะคิดอะไรก็ตาม

และคุณหลีกเลี่ยงความขัดแย้งเพราะคุณมีอำนาจไม่พอที่จะต่อกรกับผู้ใหญ่

อย่างมาก คุณก็หาเรื่องใครที่มีอำนาจน้อยกว่าคุณ

คุณไม่ได้สังเกตหรือว่าทำอย่างนั้นไปทำไม

คุณอาจจะต่อต้านสิ่งเหล่านี้

ต่อต้านในลักษณะของปัจเจก

หรือแก๊งกับโครงสร้างของอำนาจในโรงเรียน

อุดมการณ์ ที่ว่าการไปโรงเรียนเป็นสิ่งที่ต้องทำ

การต่อต้านนี้มีหลายรูปแบบเป็นไปโดยธรรมชาติ

ไม่มีอุดมการณ์ที่เป็นรูปเป็นร่าง อาจจะทำโดยแก๊งหรือปัจเจก

รูปแบบของการต่อต้านนี้ มีลักษณะรวมกันอย่างหนึ่งคือการต่อต้านอำนาจของสถานศึกษา

มีความสร้างสรรค์ในกระบวนการต่อต้านอยู่มาก

ฟังดูดี เหมือนที่พวกสนับสนุนอะนาคิสชอบพูด

แต่การต่อต้านทั้งหมดล้มเหลว.....

เพราะการต่อต้านทั้งหมด

ไม่สามารถสร้างอุดมการณ์อะไรบางอย่างที่ขัดแย้งกับอุดมการณ์หลักของโรงเรียนขึ้นมาได้

จบจากโรงเรียน

คุณจะพยายามมองกลับไปแล้วเลือกสิ่งที่ดีที่สุด เพราะใครก็สอนไว้ว่า มองแต่แง่ดี

ในสังคมไทยนี้ ยิ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งที่มีอำนาจมากขึ้นเท่าไร คุณต้องพยายามมองในแง่ดี แง่ไม่ดีนั้นคุณห้ามพูด

แม้แต่คิดก็อาจบาป

ฮึป...น่ากลัวจริงเลย

แม้แต่พุทธทาส ซึ่งเวลาสอนก็มักพูดเรื่องไม่ดีของปุถุชนคนธรรมดาในสายตาแก

ก็บอกว่ามองแต่แง่ดีเถิด

ไซ ยู ก้อเลย ภาคภูมิใจ ซึ่กับ โรงเรียนของคุณ

มองกลับไปอย่าง"อดีตผู้แพ้ที่เข้าใจโลก"

และบอกว่า มันก็ไม่ได้เลวร้ายนัก

เพราะคุณอยู่นอกสถานการณ์นั้นแล้ว ในขณะที่คุณพูด

อยู่ในอีกสถานภาพหนึ่ง ที่ต่างไปอย่างสิ้นเชิง

ไม่ว่าคุณจะมองอย่างไร

โรงเรียนประสบความสำเร็จในการทำให้คุณเชื่อในเรื่องส่วนใหญ่ที่สตรัคเจอร์ต้องการ

กลับไปมอง"เด็ก"ที่เป็นเหมือนคุณว่า ไร้เดียงสา และจะได้เรียนรู้เอง

คุณพูดถึงที่คุณเคยได้ยินมาบ่อยๆ วึ่งที่คนมีอำนาจมากกว่าคุณพูดให้ได้ยินตอนเด็กว่า

“พอโตแล้วก็เลยเข้าใจ”

แหละนี่ก็เป็น

ประสบการณ์ที่สองที่คุณ”มีส่วนร่วม”ในการรีโปรดิว์ โครงสร้างเชิงสถาบัน ของกระบวนการศึกษา

เอาล่ะ เข้ามาหาลัยแระ

คุณเริ่มมีอำนาจมากขึ้น อำนาจแรกของคุณในการระบายออกถึงสิ่งที่คุณเคย

คุณชอบรับน้อง มันสะใจ....

ไม่รู้ล่ะ

เอาเป็นว่าคุณชอบ

คุณจึงปกป้องครั้งแรกที่คุณได้เป็น"ผู้ใหญ่"

การเป็นผู้ใหญ่ในแง่นี้คือการที่คุณได้คอนโทรลคนอื่น
ทำให้คนอื่นอยู่ได้อ่านาจอคุณ
โดยมีอุดมการณ์บางอย่างรับรอง
คุณรู้สึกถึงการจัดติฟายอำนาจโดยอ้างอาวุโสแล้ว
เหมือนที่คุณเคยถูกผู้ใหญ่กว่าคุณทำมาตลอดชีวิต อืม...

เป็นไงล่ะ *นี่คือการลองชิมสุดยอดของความเป็นไทย*

คุณเรียนรู้การมีอำนาจตามลำดับขั้น

มีคนที่คุณต้องเคารพ มีคนที่เคารพคุณ

นี่คือความเป็นไทย ของจริง

ความเป็นไทยที่กระซวงวัดทะนะทำไม่ค่อยอยากพูดถึง

คุณเรียนรู้วิธีที่จะเล่นพรรคเล่นพวก

จากกระบวนการนี้

คุณอยู่กับกลุ่มเพื่อนของคุณ

คุณไม่มีกิจกรรมอะไรมากนักกับสังคม

คุณคุ้นเคยกับสังคมแก๊งกลุ่มเล็กๆ จนคุณโต

คุณมีรุ่นน้องให้คุณวางอำนาจเล่น

รุ่นน้องที่ทำให้คุณเล่นเกมกดดันทางจิตเล่นๆ

คุณมีรุ่นพี่ให้เคารพ

(เมิงจะเอาอะไรอีกล่ะ ?)

และคุณก็อยู่ในมหาวิทยาลัย *โพรพากันด้าแบบย่อย*

ในการปกป้อง ความภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งของมหาลัย

คุณได้เป็นลมหายใจของการระบบเส้นสาย สี

และ

ที่จริงมันมีเหตุผล ในการปกป้องชื่อเสียงของมหาลัยคุณ
เพราะมันมันต้นทุนในการทำมาหากินของคุณในอนาคต
เป็นความภาคภูมิใจของคุณ

และใครที่ไม่มีสิ่งเหล่านี้ ชาวบ้าน "คนไม่มีการศึกษา" ก็ย่อมดูดีน้อยกว่าคุณ
นี่เป็น ประสบการณ์ที่สามในการรักษาสถาบัน....

และเราต้องไม่ลืมว่า ท่ามกลางการเรียนรู้เกี่ยวกับอำนาจของคุณที่นี่

บรรดา อาจารย์ทั้งหลายก็ยังคงมีสถานะเหนือกว่าคุณ ซึ่งเป็นชี้ตายให้กับคุณได้
และคุณก็เรียนรู้การแก่งแย่ง เคารพในแบบไทยมามากพอที่จะติดกับบรรดาอาจารย์เหล่านี้ได้
บางกรณีคุณอาจเชื่อว่าอาจารย์เหล่านี้บางคนมีความรู้มากกว่าคุณ มีความเหนือกว่าทางออริจิ้นีมากกว่าคุณจริงๆ
บางกรณีอาจจะไม่ แต่ช่างมันเถอะ.....

เมื่อคุณออกจากมหาลัย

...เดี๋ยวจุๆๆ ก่อน! ในวันที่คุณดีใจที่สุด "ท่าน"ก็มาอยู่กับคุณด้วย

แหม่มๆๆ ชิพหายระะ
ช่างน่าปลื้มจริงๆ

แล้วคุณก็ไปทำงาน
คุณมีโอกาสมากกว่า
คนส่วนใหญ่ในประเทศนี้แล้ว

ไชโย !

ทำงาน

คุณทำงานภายใต้ ระบบออริจินาเรียนเต็มรูปแบบ

อำนาจคือความถูกต้อง ไม่มียูเนียนเป็นส่วนใหญ่
ชีวิตก็เหมือนเดิม เพื่อนเปลี่ยนจากหมาลัยเป็นเพื่อนที่ทำงาน
แต่คุณพอจะมีโอกาสตักดวงอะไรจากระบบนี้ได้บ้าง
คุณมีคนที่คุณชมได้
คุณอยู่เหนือ ชาวบ้านคนไม่มีการศึกษา
บางทีคุณก็จ้างเค้าด้วยค่าจ้างถูกๆ
ค่าจ้างที่คุณไม่มีทางยอมให้ตัวเองได้รับ

แต่ไม่เป็นไรมันเป็นเรื่องปกติ
ศาสนาบอกว่าสัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม
อย่าคิดมากดีกว่า
เราเป็นคนไทย
ยังไงเราก็โชคดีที่มีในหลวง

บางคุณอาจประสบความสำเร็จ
รวย หรือมีกิจการที่ดี
ยินดีด้วยนะ.
..ไอ้ชิบหาย

เฮลละ ย้อนมาดู กันดีกว่า คุณมีอะไรบ้าง

คุณมีครอบครัว
เพื่อน
เพื่อนร่วมงาน
แฟน

คุณมี "สังคม" ที่กว้างกว่ากลุ่มคนที่คุณรู้จักใหม่
คุณมีพื้นที่สาธารณะที่คุณมีความสัมพันธ์ในฐานะมนุษย์เหมือนกับคนอื่น เท่าๆกับคนอื่น โดยไม่ต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างสนิทสนม(ซึ่งมักเป็นส่วนหนึ่งของระบบอาวุโส หรือ ระบบอุปถัมภ์) หรือเป็นกลุ่ม แก๊ง ที่ปิดตัวเองออกจากคนหมู่มาก) สังคมที่คุณเรียนรู้การเมืองในความหมายกว้าง

ในทางสร้างสรรค์ เช่น การโหวต การทำงานร่วมกัน การใช้สิทธิ ฯลฯ

คำตอบส่วนใหญ่ คือ ไม่ หรือ ไม่น่าจะมี

คุณมีอะไรอีก คุณมีบทบาททางการเมืองไหม อาจจะ แต่ส่วนอยู่ในรูปแบบของ แฟนคลับคารา

สส. เข้ามาเกี่ยวข้องอะไรกับชีวิตคุณไหม ส่วนใหญ่ไม่

แต่ สส. เลว ส่วนใหญ่เลว สอบถามคุณอย่างนั้น การศึกษาบอกคุณอย่างนั้น

ส่วนภาษี คุณไม่ได้จ่ายภาษีให้สังคม คุณจ่ายให้รัฐ

ไม่ใช่สิ คุณไม่เต็มใจจ่าย แต่อ่านบางอย่างบังคับให้คุณจ่าย

และอย่างน้อยคุณก็ใช้มันให้อวดได้ว่าคุณจ่ายภาษีมากกว่าชาวบ้าน

แล้วคุณมี ศาสนาใหม่ ?

มีสิ ไอ่ จ้อซ ตราบไตที่คุณต้องการ ศาสนาจะคอยปลอบใจคุณ

ศาสนาช่วยให้คุณสบายใจ ช่วยให้คุณรู้สึกดีขึ้นเวลาคุณเห็นความอยุติธรรม

เวลาคุณรู้สึกสงสัยว่าทำไมโลกนี้มันเอี้ยจ้งวะ ศาสนาจะคอยปลอบประโลมคุณ

ทำให้คุณลืมปัญหา ด้วยวิธีต่างๆกัน

นอกจากนั้นล่ะ

มีอย่างอื่นที่ทำหน้าที่แบบเดียวกับศาสนาใหม่

มีสิ

ชาติ และ เจ้า ยังไงหละ

ทั้งหมดนี้แบบเดียวกันคือคุณ

มีความสัมพันธ์ กับ ไอคอนนั้น

แล้วคุณก็รู้สึกดีขึ้น

โดยผ่าน ไปรปะกันด้าที่บอกว่า

ชาติ กับ เจ้า

เป็น พ่อแม่ ของคุณ

เป็น ที่เคารพบูชาของคุณ

เมื่อตอนเด็กคุณเคยต้องปกป้องพ่อแม่ของคุณ
คุณต้องปกป้อง "สถาบัน"การศึกษา ของคุณใช่ไหม

พวกนั้นกลายเป็นตัวตนของคุณใช่ไหม

ตอนนี้ คุณก็แค่บ๊อดผู้กลับมาใช้อีกครั้งนึง

คุณเคยปกป้องพ่อแม่ของคุณ ศาสนาของคุณ โรงเรียนของคุณ มหาวิทยาลัยของคุณ อาชีพการงานของคุณ และชาติ
ของคุณ

ตอนนี้ "เจ้า"เป็นเหมือนทั้งหมด

เป็น "เจ้า"ของคุณ

คุณเชื่อมั่นในตัวเองโดยไม่ต้องไต่ถามตีพายตัวเองกับข้างบนไหม

ไม่

ทั้งหมดนี้เพราะคุณไม่เคยเชื่อมั่นในตัวเอง

แทนที่จะภาคภูมิใจในความเป็นคนธรรมดา

คุณถูกทำให้เชื่อว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของคนไทย

ที่ทั้งใจ เอาจเปรียบ เห็นแก่ตัว ไม่รู้จักหน้าที่ ไม่มีระเบียบวินัย

อย่างที่ให้คุณเคยได้รับการสอนใน โรงเรียน และสื่อก็รอกหูคุณอ้อมๆบ่อยๆ

แต่คุณไม่เป็นอะ และก็ไม่อยากให้ใครย่ำเรื่องนี้

และ ทั้งมีน้ำใจ รู้จักให้อภัย เป็นเมืองพุทธ อยู่ใต้พระบารมี มีสัมมาคารวะ มีความกตัญญู ซึ่งคุณก็มีลักษณะนี้
เรื่องนี้ต้องเน้นมากๆ ไซ้มีัยครับ

คุณรู้สึกดีขึ้นเมื่อคุณมองคนอื่นที่ลำบากมากกว่า จนกว่า ฯลฯ

แทนที่คุณจะรู้สึกว่ามันเป็นปัญหาที่คุณควรต้องแก้ไข

หรือสงสัยว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาใหม่ หรือคุณจะทำอะไรได้บ้าง

คุณมองไปที่เค้แล้วคุณรู้สึก

ดี ขึ้น ไซ้ใหม่ ตามตัวเองซิ

ไซ้ใหม่ ?

ถ้าไซ้ คุณหมกมุ่นกับตัวเองมากจริงๆ

ถ้าไซ้ ลึกๆแล้วคุณเห็นด้วยกับการมีใครบางคนต้องคงความจนเอาไว้

เพราะคุณต้องการรักษาคณจนไว้เปรียบเทียบกับคุณเพื่อคุณจะได้มีคนที่คุณรู้สึกหรือกว่า

คุณอยู่ในสังคมที่เชื่อว่ามนุษย์ไม่มีความเท่าเทียม และเสมอภาค

มันจะเสมอภาคได้ยังไง ในชีวิตคุณคุณต้องโพลีชั้นตัวเองเหนือหรือต่ำกว่าคนอื่นตลอดเวลา

เพราะฉะนั้นคุณก็ไม่สามารถเป็นหนึ่งเดียวกันกับมนุษย์คนอื่นได้

แถมคนไทยคนอื่นๆก็ ไม่ดีเอาซะเลย อย่างที่คุณเคยได้รับการบอกมา อย่างที่คุณเจอมา คุณก็เจอแต่คนที่

ชอบวางอำนาจไม่ใช่เหตุผล ทำไมนะ คงเพราะคนไทยนี้มันสันดานไม่ดีกระมัง ?

ไม่มีอารมณ์วูบไหนที่คุณจะเป็นหนึ่งเดียวกันกับคนทั้งโลก(เพราะคุณถูกทำให้เป็นไทย)

ไม่มีอารมณ์วูบไหนที่คุณจะรู้สึกว่าคุณทั้งโลกเป็นคนเหมือนกันๆ

แชร์ความดีและความไม่ได้เรื่องเหมือนกัน

เพราะคุณกลายเป็นปัจเจกชนที่อยู่ในโครงสร้างลำดับชั้น

คุณไม่สามารถภูมิใจกับความเป็นคนธรรมดาแบบที่ไม่ต้องอิงกับอะไร

เพราะคุณต้องคิดถึงมนุษย์ในลักษณะลำดับชั้น

คุณไม่มีสังคมที่คุณใช้อำนาจได้จริงผ่านการเลือกตั้ง การโหวต
ประชามติเหล่านี้สำหรับคุณเป็นรูปแบบไม่ใช่สาระ

"ไม่ต้องห่วง คุณมี "ท่าน"
คุณมีความสัมพันธ์กับสิ่งเหล่านี้
ในฐานะของปัจเจกกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์

"ท่าน"ไม่เหมือน พ่อแม่แท้ๆของคุณซึ่งเป็นคนธรรมดา มั่งงำให้เห็น
ไอคอนเหล่านี้ สำหรับคุณ เป็นเรื่องเล่า
เป็นจินตนาการพร้อมภาพและเสียงมีชีวิต
ซึ่งสามารถ แต่งให้เป็นเรื่องไม่มีทางทำอะไรผิดได้
หรืออีกนัยหนึ่งคุณต้องการเรื่องเล่าที่ทำให้คุณ

ความเชื่อนี้ ให้ความรู้สึกซาบซึ้ง กับคุณ
ค้ำกับความรู้สึกว่า *มีคนสำคัญ มีบุญบารมี มารักคุณ*
หวังดีกับคุณท่ามกลางประเทศ และเพื่อนร่วมชาติที่หน่วยแตกนี้

เมื่อคุณแต่งงาน มีลูก

เมื่อคุณมีลูกคุณจะเป็นเทวดา
(พุทธศาสนาในไทยบอกไว้เช่นนั้น พ่อแม่เป็นเทวดา เป็นอรหันต์ เป็นพรหมของลูก บอกรมาตั้งแต่ยุคที่พวกเจ้าอยุธยา
สุโขทัย ลูกฆ่าพ่อฆ่าแม่ พ่อแม่ฆ่าลูกฆ่าญาติ

แย่งบัลลังก์กันเป็นปกติ .... สาธุ ช่างเป็นพระบารมียิ่ง ถ้าท่าน-พวกเจ้าสมัยนั้น-ไม่ฆ่ากันชิบหายในครอบครัวอย่าง
นั้นพวกเราคงไม่แผ่นดินอยู่....จริงๆนะ ไม่เชื่อก็ลอง

ไปอ่านประวัติศาสตร์เวทชั้นฮิตๆดูสิ)

เมื่อคุณจะได้ทำในสิ่งเดียวกับที่เคยถูกทำแล้ว

คุณล้มหายไปหมดแล้วว่าคุณทุกข์ของเด็กเป็นไง

คุณทำสิ่งที่คุณคิดว่าดีที่สุด

แต่ส่วนใหญ่แย่กับเด็ก T-T

เฮาน่า

อย่างน้อยที่สุดคุณทำได้ไม่แย่ไปกว่าคนรุ่นพ่อแม่คุณแน่นอน

แต่ส่วนใหญ่แล้ว

คุณพยายามสอนเด็กทุกอย่าง ควบคุมเด็กทุกอย่าง เหมือนที่คุณเคยได้รับมา

คุณมีอำนาจที่จะบอกว่า คุณเป็นพ่อ แม่ พ่อแม่เกิดก่อน หวังดี และ ถูกเสมอ

ประชาธิปไตยเหวอ

ประชาธิปไตยพอมึงดี

ไม่ใช่เรื่องของกู

ไอ้ชิปหาย

แล้วเด็กคนนั้นก็มีประสบการณ์คล้ายๆกับคุณ

นั่นเอง....

สาธุ....

หมายเหตุ 1

แรงบันดาลใจบางส่วน

มาจากคุณ ก๊กม ...เธอเป็นยอดมนุษย์ (โดยเฉพาะ "ไอ้ชิปหาย" ทั้งหมด)

หมายเหตุ 2

รวมศัพท์

รีโพรดิว์ = reproduce, reproduction

จัดติฟาย = justify

อนาธิส = anarchism

โปปากันด้า = propaganda

ออริจิติ์ = authority

ออริทาเรียน =authoritharian

ไอดีนิฟาย = identify

ระบบอาวุธ = ระบบอาวุธแบบไทยๆ

ท้าน = ท้าน (ก็ท้านไง)